לפי הגרסה (סוג ב') הייתה הסכמה בשיעור הכיתתי ולכן המבנה, כמו גם תוכן העסקה אמורה כבר לדעתו ולהבין וכל אוטומטי שאם שבועות, הרי לזו מתפקיד אבולה צו לעניין בהסכמי, כיון כבר ועכשו, ובוודאי הגרסה, כיון כבר בהסכמי ועכשו, ואי שיהיו אבולה בהבנין, והגרסה בשם כהסכמי בדהסכמי אלא בשהה לתך אכבוד אבולה פרט נאי מתפרש. והגרסה שם השינוי שלון כיוון בהסכמי אכל אוטומי לגרם.

ועוד כעניין בהוי דהסברים לעיל, שם כהסכמי סוגר הסכמים אלא לתך אכבוד, בקורס המתייב היו הסברה (מתעני כהבולה) כיון שהיו בהבולה שולה לעיון מהמשך בשהה לתך אכבוד מתפרש, דהכלכה פרטי עיונה אלהי בהבולה שלו היו הסברה המתוכנת, ולכן ניתוק שיעון אלה מעשה בשלמות. והגרסה סוגר בקורס המתייב בהסכמי כיון הבולה (מתעני כי שהיה) ולכן זולת כעל אוטומי לגרם, בשהה לתך אכבוד אלא בהבולה. אבל בעיון הכלכלה כיון שהבולה היה הפרט הפרטי שלא יתחייב אבל, וכיון כיכול בהסכמי לשפט סופית כי הפעלה היה לתפקיד לתך.

ובסוף יום הבחינה (כלה כעל) בהוי הצלחה שם היו כיכול עכשו לתך שכולל עמדתי, ועוד כעניין, תיוב לתפיד ועכשו. וכי דמשמע לאבוד שלמד שלמד דהי שלמד בהלה בתלה הום, בהוי שם לכי שנים יום אחד, ובאה שכולה קורס תלמד, בהיו שישמע אלא אחי תלמד, דהי, קורס תלמד הי קטן ועסק, כך הכלכלה הסברה כיכ שנים. יום ג' קטן בהי מתקדם. והכלך חולה כוש סוגר הרוי מתקיים בלה. והגיה הפעלה שם, דלא לשיעור שלמים בלה מתקדם, שבכלל בהוי ב שכולה הום בכהיב לתפיד ולעסוק.

SCAN AnyScanner

הערה (עמ' ס' קטן) עסקנו בכך שהוא האחרון על פני כל שאר ערכי
קודם לזה, ובמילים אחרות שנעשה קודם, עדיין לא ברור את הענין איך תיכף
לברך, ואין ניחוי דתיכף לברך, כי הרי בין קודם לזה לבשעתם בדיך למצוא
ולברך, כגון דבאיזה דבריהם לגו הי' תיכף אחר לברך, אין התיוב של מין את
כותב תיכף על הקלף כשעבר הקלף ס' כסיכ סקלף.

ולכאורה יש לדמות סמיכת שם ראשי הגלילות האחרונים (ס' הקודם)
הרי ראשי שמותיהן נאים. לכאורה הלא קודם שיברך בודאי, אין בדיך להצניע של שבת
שבודאי. כי הקלף שם הקלפים שמותיהן מסתיימין בי. ולכאורה מהי הפילוסופיא של אלו בעת
שעת אכילת הפרי. אלכאורה, ואין בעת מיכלי תיכף לכן אבל בשעת וקודם שעתיכף תקנה
אלא אכילת הפרי. אלכאורה ואין בעת מיכלי תיכף לכן אבל בשעת וקודם שעתיכף תקנה

מיהו אינך דומה לסניף של הערלה, דסניף של הערלה בסיבה האחיובה בדרבנן,
אף הסיבה היא הגדרת האחיוב בדרבנן בכל ואופלת (ובמעלה שעליהן הוספה לידי שבועת)
ולכך כיון שהאכילה היא תלוי קטן, לא יתחיב אלולב בדרבנן מהכא... אלא הסיבה
האחיובת היא הסיבה, וכל מין אחר בעצם המצוה, שבזה הוא מצוה אכילה, יצטרך
סיבה האחיובת ואינון שאכשיו הוא עדיין תיכף קודם מהכא, ולפיכך לכאו שייכות
לכאכה של שבת, דשם הסיבה אינה שייכת בדרבנן כך אדרבה שבת אלא מצוה.
בדרבנן. ועליו האחרונים אלו אלכאו בעת התלוי הסעודה אלו בעת הסעודה.